

KIRAN NAMASTE NIEUWSBRIEF

Oktober 2007

De volgende onderwerpen komen in deze Nieuwsbrief aan de orde:

- Doelgroep / doelstelling en middel
- Bericht van Iet Schilder-Verboom
- Het huis en zijn bewoners
- Ontwikkelingen – toekomst
- Bedankt!
- Zeg het voort!
- U ...
- Contact

Doelgroep

Alleenstaande Nepalese vrouwen en hun kinderen.

Doelstelling en middel

Een waardige toekomst, zelfstandigheid, voor alleenstaande vrouwen en hun kinderen.

Voor de vrouwen: leren en verdienen, ontwikkelen zelfstandigheid en emanciperen, waardoor vrouwen en kinderen loskomen uit de uitzichtloze maatschappelijke situatie. Voor de kinderen van deze moeders zijn middel en doel: het naar school kunnen gaan, waardoor ook zij de kans krijgen zich in de maatschappij een waardige plek te verwerven. Door de opvang van meerdere moeders en kinderen in één huis, kunnen deze doelstellingen gerealiseerd worden. Het project richt zich op alleenstaande moeders uit de lage en midden kaste, en hun kinderen. De deelname is voor een periode van drie jaar, waarna de vrouwen zelfstandig gaan wonen en in hun onderhoud kunnen voorzien. In het Kiran

Namaste huis zullen hun kinderen overdag voor - en na school opgevangen en begeleid blijven worden tot ze de middelbare school succesvol hebben afgerond.

Bericht van Iet Schilder

Namaste beste donateur / belangstellende,

Het Kiran Namaste Huis in Kathmandu. Ik ben er in mei en juni zeven weken geweest.

Dit keer vertrok ik extra bepakt met tweedehands kleding en speelgoed. Alhoewel we ons ten doel stellen de meeste goederen in Nepal aan te schaffen, om zodoende ook de economie daar te steunen, hebben we dit keer toch dankbaar gebruik gemaakt van deze giften in natura, die we nauwkeurig op bruikbaarheid geselecteerd hebben. En ... alles kon mee!

De vele kilo's overgewicht, dat € 800 euro bijbetalen had kunnen betekenen, kreeg ik cadeau vanwege ... 'Koninginnedag'.

Politiek gezien is er in Nepal veel gebeurd de afgelopen periode. Er is vrede. De regering en de Maoïsten hebben een overeenkomst afgesloten. De hoofdredacteur van de Nepali Times heeft het over een overgangperiode met op de korte termijn nog chaos, ondermeer door verschillen tussen etnische groepen en stakingen. Echter, omdat er hard gewerkt wordt aan het ontwikkelen van andere structuren, wordt er met optimisme naar de toekomst op langere termijn gekeken. Tijdens mijn verblijf waren er vele "bhanda's", stakingen waarbij het verkeer plat ligt, de voorraden ernstig

slinken, er vele wachtenden zijn voor het rantsoen van drie liter benzine, en de prijzen voor levensmiddelen de pan uit rijzen ... Vooral de enorme prijsstijging is, met name voor de midden en lage kasten, nauwelijks nog te dragen.

De geschetste situatie vormt het kader waarbinnen wij emancipatorisch werken aan een waardig bestaan voor alleenstaande vrouwen en kinderen: Kiran Namaste.

Op 2 mei ben ik vol verwachting naar het Kiran Namaste Huis gegaan.

Er stond die maand een hoop te gebeuren, en er moest veel gedaan worden.

'De oude groep vrouwen' had het huis de voorgaande week verlaten, na een periode van drie jaar werken aan ontwikkeling, kennis, vaardigheden, emancipatie, zelfstandigheid. Ze hebben met hun kinders een redelijk onderkomen gevonden niet ver van het huis op twintig minuten loopafstand van het huis. Op een vrije zaterdag heb ik hen in hun nieuwe woonruimtes opgezocht. Ik werd overal hartelijk verwelkomd met Nepalese thee, en mocht niet weggaan voor ik samen met de vrouw en haar kinderen de traditionele Nepalese maaltijd Dahl Bat had genuttigd.

Dat de behuizing zo dichtbij gelukt is, is een pak van mijn hart! Het is namelijk

heel belangrijk dat ze op redelijke loopafstand van het Kiran Namaste Huis wonen, aangezien daar hun kinderen zes dagen per week opgevangen en begeleid blijven worden tot zij de middelbare school hebben afgerond. Hierdoor zijn we er zeker van dat we datgene wat we voor de kinderen in werking hebben gezet ook tot een goed einde brengen. Na de eerste week al zag het er naar uit dat de kinderen het fijn en vertrouwd vinden om dagelijks voor en na school in het Kiran Namaste Huis terecht te kunnen voor begeleiding, eten, spel en huiswerk. Ze zagen er allemaal zo goed en vooral ook blij uit! De vrouwen gaan dagelijks opgewekt en zonder zorgen om de kinderen naar hun werk. Een aantal van hen heeft een naaimachine aangeschaft van hun spaargeld.

Ze willen dolgraag opdrachten voor het maken van presentbags en sieradentasjes. Er wordt enthousiast en hard aan gewerkt. De vrouwen hebben een geweldige vooruitgang geboekt.

Het doel van Kiran Namaste: 'leren, verdienen, ontwikkelen, zelfstandigheid en emancipatie' Het werkt!

En u helpt daarbij, bijvoorbeeld door het bestellen van de **presentbags via de website: www.kiran-namaste.nl**

Met het vertrek van de 'oude groep' is er ruimte voor de opvang van 'nieuwe' vrouwen en kinderen ontstaan. Bij mijn aankomst waren er al verschillende nieuwe bewoners. Anderen kwamen de daaropvolgende dagen. Voor de vrouwen en kinderen maar ook voor 'ons' van Kiran Namaste is de kennismaking vaak emotioneel. Moeders en kinderen komen binnen met hun bezittingen in één plastic zak; zijn vermoeid, somber, angstig ...

De kleding uit Nederland kwam zo goed van pas: elk kind kon een goed stel kleding krijgen.

Dank aan de sponsors, ook hiervoor!

*Een belangrijke ontwikkeling is ons kleinschalige **landbouwproject**. Bij mijn vorige bezoek, en vanuit Nederland, heb ik meegewerkt aan de opzet. Bij mijn komst nu, was de start al gemaakt.*

Tijdens mijn aanwezigheid zijn er grote vorderingen gemaakt. Lees er over bij de rubriek 'Ontwikkelingen – toekomst'.

Doordat ik een langere periode in huis meedraai, wordt me veel duidelijk over het reilen en zeilen: de sterke en de zwakke punten. Door stakingen valt er geregeld een schooldag, soms zelfs een week, uit. Ook is er tweemaal per jaar een maand vakantie. Met zevenentwintig kinderen in huis moet je dan wel een programma hebben. Narayan, een Nepalese hulpverlener die sociologie studeert, en waar ik al geruime tijd mee samenwerk, is bereid, voornamelijk op vrijwillige basis, om op dergelijke dagen een bijdrage te leveren door culturele activiteiten, spel en creativiteit.

Narayan biedt ook ondersteuning bij **educatief-emanciperende activiteiten** voor de vrouwen. Zo hebben we een DVD gedraaid en besproken over de situatie en collectieve minderwaardigheidsgevoelens van **alleenstaande Nepalese vrouwen**. Heel herkenbaar voor de vrouwen in ons huis. Meera en Narayan hebben de, voorzichtige, discussie die ontstond goed begeleid. Tijdens mijn aanwezigheid is mijn inbreng van belang, ook om Meera, de 'huismoeder', te coachen waardoor zij

adequater leiding kan geven aan de bewoners. Dit stelt ze zeer op prijs, en ze vraagt er ook om.

Om de achtergrond van de meeste vrouwen te kennen, en hun daardoor beter te kunnen volgen in hun ontwikkeling, heb ik met Narayan en Rini (degene die de naaitraining verzorgt en zelf afkomstig is uit dit gebied) de zogenaamde Remote Area's bezocht. Enkele vrouwen die nu in het huis wonen komen hier vandaan. De streek ligt in het zuiden van Nepal waar etnische conflicten en armoede heersen.

*De miserabele dorpen zijn alleen lopend, in dagtochten, te bereiken. De troosteloosheid en uitzichtloosheid van het leven daar is me meer dan duidelijk geworden. Je staat 'met lege handen' ... Hier en daar konden we nog wat doen door het geven van medicijnen, twee honden om het husseltje vee te bewaken en te behouden, en een naaimachine om de kapotte te vervangen. Om het project Kiran Namaste goed te kunnen doen, was het nodig dit gebied te zien, ruiken, proeven, voelen,... Troosteloos, schrijnend, indringend was het, dat **'thuisland'** van **onze bewoners**. Om nooit te vergeten.*

Nelson Mandela heeft ooit gezegd:

*'Veel van onze kinderen staan er helemaal alleen voor ... zij hebben niets! **Alle kinderen zijn ónze kinderen**, ook als ze ergens anders wonen.'*

Zo ervaar ik dat ook met de kinderen die wij opvangen en verder helpen ...

Er gebeurt zo veel bij Kiran Namaste.

Zevenentwintig, 27!, kinderen zijn er op dit moment: intern en in de voor- en naschoolse opvang.

De ontwikkelingen van ons project zijn zo positief. Verderop in deze Nieuwsbrief leest daar meer over.

In Nepal hebben we nu een geweldige 'staf': huismoeder Meera, coördinator Mandir, leerkracht Ram, naaierares Rini, cultureel ondersteuner Narayan; en Bimala en Meena als assistenten van de huismoeder. De één is vele uren per week in huis aan het werk, de ander een paar uur. Bij elkaar vormen ze een gedegen basis, waardoor aansturing vanuit Nederland nu prima mogelijk is. Maar ... in het najaar ga ik ter plaatse weer een periode meewerken.

Heel veel dank voor alle ondersteuning. Het is hard nodig voor nu en de toekomst. En u kunt er van op aan dat alle middelen volledig worden ingezet voor de ontwikkeling van vrouwen en kinderen.

Kiran Namaste: een project dat WERKT zonder strijkstok.

Om hun dank te laten blijken hebben de vrouwen van Kiran Namaste een presentbag voor u gemaakt. We voegen dit cadeautje bij deze Nieuwsbrief, ook om u met een klein voorbeeld te laten zien van wat er met de naailessen bereikt is.

*Met vriendelijke groet,
Iet Schilder-Verboom*

P.s. De website van Kiran Namaste is in maart de lucht ingegaan:

www.kiran-namaste.nl

Het huis en zijn bewoners

De vrouwen en kinderen die de afgelopen jaren in het Kiran Namaste Huis hebben gewoond, wonen inmiddels zelfstandig. Alleen Bimala is, met haar twee kinderen, in het huis achter gebleven. Zij blijkt over prima capaciteiten te beschikken voor assistentie in het huis.

In haar brief, hierboven, schrijft Iet al over de **voor- en naschoolse opvang** van de kinderen die nu 'extern' wonen met hun moeders. Ze worden 's ochtends door hun moeders gebracht, ruilen hun gewone kleren om voor het schooluniform, waarna ze met z'n allen ontbijten. Daarna worden ze met de kinderen die in het nu Kiran Namaste Huis wonen samen naar school gebracht door drie vrouwen: Meera de huismoeder, Meena haar assistente en een van de moeders.

De jongste kinderen worden apart gebracht en gehaald naar en van de peuteropvang. Als de kinderen weer van school opgehaald zijn is er tijd voor samenzijn en spel, waarna de grote kinderen boven, onder begeleiding, aan hun huiswerk gaan, en de kleintjes beneden spelen, of ook hun huiswerk maken. Voor ze weer door hun moeders worden opgehaald om naar huis te gaan, gebruiken alle kinderen samen de maaltijd. Iet: *"Er is veel aangeschaft om, ook voor deze kinderen, de schoolgang en opvang in huis mogelijk te maken: meubilair, schoolspullen, uniformen, schoenen ..."*

Meteen nadat de oude bewoners het huis hadden verlaten, hebben gaandeweg de **nieuwe bewoners** hun intrek genomen: zes vrouwen met hun kinderen.

Daar is, het afgelopen jaar, een zorgvuldige selectie aan voorafgegaan, zodat er gewerkt wordt voor mensen die binnen de doelstelling vallen van het project.

Even voorstellen.

- Bahirabhi van 29, met haar dochters van 9, 7 en 5 jaar: Sirjana, Anita en Bipana.
- Jamuna Lama, 20 jaar, met haar zontje Bikash van 3.
- Sabita, 34 jaar, met dochter Unnoti van 3 en zontje Basanta van 7.
- Dol Kumari, 29 jaar, met twee dochters van 8 en 7 jaar: Samikshya en Sandy.
- Bhisnu Kumari van 27, met 3 dochters en 2 zoons tussen de 9 en 3 jaar oud: Barsha, Jharana, Mala, Ram, Laxman.
- Meena van 27 met haar 2 zontjes van 8 en 5 jaar: Bhishek en Abinaya.

Iet: *“We hebben nu twee Meena’s in huis: deze nieuwe bewoonster en de assistente van de huismoeder.*

Ik noem de nieuwe bewoonster voor de grap Meena ‘Doei’ (doei betekent 2 in het Nepalees). Daar hebben we iedere keer plezier om. En om een andere mogelijke verwarring te voorkomen: de huismoeder heet Meera, met een R ...”

Achtergrond van drie vrouwen en hun kinderen.

Alle huwelijken van de vrouwen zijn door de ouders gearrangeerd.

Sabita K.C. Op veertienjarige leeftijd is Sabita getrouwd met een man die al een vrouw en dochter had. Omdat hij en de familie een zoon wilden nam hij er nog een vrouw bij. Ook de eerste vrouw heeft deze man inmiddels verlaten. Sabita heeft een tijd voor de dochter van haar man gezorgd. Na tien jaar huwelijk werd zontje Basanta geboren. In de periode dat ze zwanger was werd ze regelmatig mishandeld door haar man. Hij was alcoholist, en zij moest voor inkomsten zorgen. Wanneer ze hem geen geld voor drank gaf mishandelde hij haar. Na de geboorte van hun dochtertje Unnoti is Sabita gevlucht. Door haar fysieke en mentale kracht heeft ze zichzelf en haar kinderen in leven weten te houden, terwijl niemand zich om haar bekommerde.

Narayan, waar Iet in haar brief over schrijft, is haar op het spoor gekomen. Sabita komt uit een gezin met vijf zussen en één broer. Het gezin is arm maar Sabita is liefdevol opgevoed. *“Dit kun je ook aan Sabita merken”* zegt Iet *‘Ze gaat heel warm met haar twee kinderen om, en heeft er alles voor over om ze een fijne jeugd te geven.’*

Voor haar zontje Basanta heeft veel hinder gehad van zijn vader. Hij voelde zich erg verantwoordelijk voor zijn moeder en zusje. Sabita is intelligent, werkt hard en is vlug. Ze is als een moeder voor de andere vrouwen, is initiatiefrijk, en toont zich een geboren leider.

Iet: *“Ze liet me vol trots zien hoe mooi ze al presentbags kan naaien. Ze behoort tot degene die er aanleg voor heeft, en het ook heerlijk vindt om achter de naaimachine te zitten.*

Verder is Sabita ook zeker niet op haar mondje gevallen”

Dol Kumari is op zestienjarige jarige leeftijd getrouwd. Ze kreeg twee dochters . Tot de geboorte van haar tweede dochter, Sandya, had ze een goed huwelijk. Ze woonde toen bij haar schoonouders, zoals in Nepal meestal gebruik

elijk is. Na de geboorte van Sandya heeft haar man haar verlaten, en is hij opnieuw getrouwd. Bij deze vrouw heeft hij nu een zoon en dochter. Dol Kumari moest na het vertrek van haar man bij haar schoonouders blijven wonen, waar zij en haar kinderen geestelijk en fysiek mishandeld werden. Ze werden als beesten behandeld. Iet: *“Aangezien dit verhaal in het geboortedorp van Dol Kumari bekend was hebben vader en broer haar na een paar jaar weggehaald. De dorpen van haar ouders en schoonfamilie liggen ver uit elkaar. Dol Kumari komt uit een zeer arm gezin met acht zussen en één broer. Je kunt wel aan Dol Kumari merken dat het een liefdevol gezin is. Ze is dolblij dat ze in contact is gekomen met Narayan, die haar heeft geholpen om in Kiran Namastehuis te komen wonen met haar twee dochters.”*

Dol Kumari is een hardwerkende, handige en intelligente vrouw; liefdevol naar iedereen. *“Ze is weinig spraakzaam maar haar verschijning merk ik altijd op.*

Mooie uitstraling. Je ziet nog wel het verdriet in haar ogen, maar tegelijk ook

blijdschap en hoop. Ze beaamde dit, toen ik ernaar vroeg, maar in woorden kan ze zich nog moeilijk uiten. Tijdens de creatieve en culturele uurtjes op zaterdag, die voor de vrouwen eenmaal in de twee weken begeleid zullen worden door Narayan, hoopt ze te leren om zich te uiten over wat haar bezig houdt.”

Dol is goed in het naaien van sieradentasjes. Ze heeft er ook plezier in.

Bishnu Kumari Magar komt uit een ontzettend arm gezin, en heeft weinig goede herinneringen aan haar jeugd.

Haar vader overleed toen ze drie jaar oud was en haar moeder bleef achter met negen kinderen: vijf meisjes, vier jongens. Haar moeder kon het niet aan en heeft haar al heel jong erop uitgestuurd om te gaan werken. Op dertienjarige leeftijd kwam Bishnu in Kathmandu terecht om daar lange dagen te werken in een tapijtfabriek.

Iet: *“Er werkte daar een tien jaar oudere man die haar smeekte om met hem te trouwen. Dit heeft ze een aantal keren geweigerd, maar ze is er uiteindelijk toe gedwongen op zestienjarige leeftijd. Haar man deed nauwelijks iets voor de kost, waardoor zij genoodzaakt was steeds meer te werken, ook toen de kinderen kamen: drie dochters. Zij wilde daarna geen kinderen meer, maar hij wilde een zoon. Hij kreeg dubbel zijn zin want er werd een jongenstweeling geboren: Ram en Laxman. Bishnu kreeg ernstige tuberculose, waarna haar man er vandoor is gegaan, in het leger is gaan werken, en met een andere vrouw getrouwd is. Tijdens haar ziekte heeft haar broer zes maanden voor Bishnu en de kinderen gezorgd.”*

Sinds drie jaar is haar man nu weg. Het gezin heeft onder erbarmelijke omstandigheden geleefd. Iet: *“Iedere dag ging ze uit werken, en sloot dan haar vijf kinderen op in een kamertje. Met veel pijn liet ze haar kinderen daar achter; ze moest wel hard zijn, want anders hadden ze geen eten.*

Het oudste meisje, Barsha, droeg de zorg voor de vier kindertjes. Dit is ook goed aan haar te merken: ze lijkt stukken ouder dan ze is, heeft een hard gezichtje, en kan haar zusjes heel erg slaan. We zijn haar aan het leren om dat niet meer te doen. Zodra Barsha mij zag holde ze naar me toe. Ze wilde graag met me spelen, en vond het heerlijk om dicht tegen me aan te mogen zitten, terwijl ik haar zachtjes over de haren steek. Dan werd haar gezicht ook zachter.”

Ook Bishnu sloeg haar kinderen veel, maar vanaf dat ze een paar weken in het Kiran Namastehuis woonde werd het steeds minder *“... door de begeleiding”*,

zegt Iet. Bishnu is vaak gespannen. Iet: *“Dan loopt, zoals ze het zelf zegt, haar hoofd helemaal vol. Ik heb haar gezegd dat ze dan maar even weg moet gaan naar een andere ruimte, en moet vragen of iemand anders uit de groep haar kinderen wil verzorgen. Stapje voor stapje gaat het beter. Wij, huismoeder Meera en ik, letten er goed op en helpen haar.”* Tijdens het vertellen van haar levensverhaal was de woordenstroom niet te stuiten. *“Ik ben van de hel in de hemel gekomen”* verzuchtte Bishnu aan het eind.

Bovenstaande **levensverhalen** geven een indruk van de achtergrond van de vrouwen en kinderen die we verder helpen vanuit Kiran Namaste.

De afgelopen periode zijn **twee kinderen flink ziek** geweest. Ashmita, de dochter van Bimala, kreeg tyfoïed dat gepaard gaat met hoge koorts, overgeven, moeheid en algehele zwakte. Ze heeft een paar keer in het ziekenhuis gelegen.

De oudste zoon van Meena, Bishek, had een aantal gevaarlijke ontstekingen met koortsaanvallen. Hij werd er steeds zieker van, en is uiteindelijk geopereerd. Achteraf bleek dat zijn toestand hachelijk geweest is.

Alle nieuwe kinderen zijn medisch onderzocht. Zo leggen kosten voor **gezondheidszorg** een flinke claim op de huishoudportemonnee. Iet: *“Ook bij de keuze voor doktersbezoek maken we steeds een afweging in verband met de kosten. Dat is gelukkig de juiste geweest in geval van Bishek. De ingreep kostte € 150,00, maar zonder behandeling was hij waarschijnlijk doodgegaan ...”*

Na drie jaar is er inmiddels een **duidelijke structuur** in huis. Daar is in vorige

Nieuwsbrieven informatie over gegeven. 'Huismoeder' Meera weet zich daardoor ook gesteund. *"Duidelijke regels en afspraken geven een zekere rust, ook al is het voor de, soms schuwe, nieuwe bewoners allemaal wennen"* aldus Iet.

Ontwikkelingen – toekomst

Het landbouwproject dat dit jaar van start is gegaan, ligt ongeveer tien kilometer buiten Kathmandu in een prachtig gebied. Godawari Roshni, een vrouw met ervaring, begeleidt het project. Allereerst is begonnen met het bewerken van de grond. *"Dit gebeurt allemaal met de hand, met een houwewel. Ik heb een aantal keren meegewerkt"* zegt Iet *"dat is echt een zware klus."* Er is een bakstenen schuur gebouwd als bergruimte voor de materialen, en met een vertrek om te schuilen en te lunchen. Iet: *"De eerste keer dat ik bij het landbouwproject kwam was dat gebouwtje er nog niet, en het was bloedheet. Er was geen enkele beschutte plek."*

De vrouwen bleken zonder hoofdbedekking in de brandende zon te werken. We hebben meteen hoeden aangeschaft." Inmiddels zijn ook zes bamboe gebouwen geplaatst met plastic overkapping. *"En toen konden de plantjes gepoot worden. Allerlei soorten bloemen: gerbera's, rozen, anjers, gladiolen ... Allemaal bloemen die in Nepal erg in trek zijn. Ook worden er binnenkort diverse groentesoorten geplant. Als ik weer terug kom, in het najaar, hoop ik door een bloemenzee verwelkomd te worden!"* zegt Iet enthousiast.

"Het bloemen-/landbouwproject is zo positief, vooral ook omdat we daar in de toekomst inkomsten uit zullen krijgen. We verbouwen voor eigen gebruik en voor de

verkoop. Het is nu een flinke investering, maar volgens het business-plan gaat dat zich in de toekomst terugverdienen." Ook de vrouwen die inmiddels zelfstandig wonen kunnen te zijner tijd, als ze dat willen en daarvoor geschikt zijn, werk krijgen in het landbouwproject.

De naaitraining van de nieuwe vrouwen loopt goed. *"Aan Rini, die er vanaf de zomer is, hebben we een geweldige naaierares. Op haar initiatief is besloten om 's ochtends eerder, namelijk om zes uur met de training te beginnen, zodat er daarna meer rust is voor alle taken die er*

nog liggen voordat de kinderen naar school en de vrouwen naar hun werk kunnen gaan." De ene vrouw heeft meer talent als de andere, maar alle vrouwen zijn zo gemotiveerd dat ze allemaal verder gaan met de training.

Schoolgang en ontwikkeling kinderen. Alle kinderen die daarvoor de leeftijd hebben gaan naar school. Iet: *"Even zag het ernaar uit dat ze zouden moeten wachten tot na de vakantie, maar Meera en ik hebben het schoolhoofd weten te overtuigen van het belang ze gelijk met hun komst in het Kiran Namaste Huis te laten starten op school. De kinderen zijn nooit eerder op school geweest. Hun achterstand is al zo groot!"* Net als de

vorige groep krijgen ook deze kinderen extra huiswerkbegeleiding van leerkracht Ram.

In de tussentijd zorgt huismoeder Meera voor de kleintjes, en hebt een aantal ook met het huiswerk. Er is, in de dagstructuur, aandacht voor vaste rituelen en voor spel tussendoor. Vooral voor de momenten dat de kinderen vakantie hebben of door staking niet naar school kunnen is extra hulp aangetrokken. Narayan komt tweemaal per week om extra creatieve en educatieve activiteiten met de kinderen te ondernemen. Hopelijk kan hij dit ook doen in de vakantieperiode. *“Het zijn de momenten dat de moeders werken, en er zevenentwintig kinderen in huis zijn. Voor huismoeder Meera samen met Bimala is dat natuurlijk niet te doen.”*

Bedankt!

Bovengenoemde activiteiten zijn mogelijk gemaakt door de steun van vele individuele personen en instanties. Het was sponsering in de vorm van geld, diensten en soms in natura.

Daarom dank aan ...

- Alle mensen die lid zijn van de Club van 100 (die met hun vaste bijdrage Kiran Namaste ieder jaar weer zekerheid bieden!)
- Al diegenen die een incidentele gift deden, bijvoorbeeld door hun verjaarscadeaus om te laten zetten in een donatie.
- De Soroptimisten uit Stadskanaal.
- Het Koren Koor uit Houten.
- Stichting Infra, die ons een computer voor het huis in Nepal heeft verschaft.
- Stichting Amfortas te Leidschendam.
- De Triodos Foundation en de medewerkers van Triodos Bank in Zeist (door medewerkers gereden

fietskilometers werden door de bank gesponsord).

- De Noorderkerk, Bilthoven.
- Docenten van de I.T.H. opleiding hebben hun Kerstpakket wederom ingeleverd ten gunste van een gift.
- De kinderen van Basisschool de Vlaswiek hebben zich voor het tweede jaar “uit de naad gezwommen”.
- De Diaconie van de Remonstrantse Gemeente in Utrecht.
- Handwerkclub “De Batouwe” uit Tiel
- Serviceclub van Vrouwen “Zonta” Drenthe.
- Particuliere gift als start voor ons plan: “Een eigen huis”.
- Rijwielhandel Banierhuis, Houten: een fiets voor Iet tijdens haar verblijf in Kathmandu.
- De sponsor van het drukwerk voor deze Nieuwsbrief.
- Notariskantoor Tomlow te Montfoort
- Accountantskantoor, Belastingadviseurs en consultants V.V.A.A. te Nieuwegein.
- KingCom Digitale Dienstverleners te Utrecht, ontwerper en sponsor van de website.

Zeg het voort ... !

De vrouwen in het huis, en de vrouwen die inmiddels zelfstandig wonen, werken er zelf hard voor: door te leren, door het werk binnenshuis, en door hun baan buitenshuis. Maar zij kunnen het niet alleen af.

Voor opvang van *alle* zevenentwintig kinderen is geld nodig voor:

- huur voor het woonhuis
- medicatie en ziekenhuisbezoek
- watertoevoer, voor het bijvullen van de twee watertanks
- eten en drinken, ook voor de kinderen in de voor- en naschoolse opvang
- schoolgeld
- uniformen
- schooltassen
- schoolschoenen
- eten
- extra huiswerkbegeleider voor de grote kinderen

- Engelstalige boeken en simpele spelletjes

Voor het landbouwproject is geld nodig voor:

- betaalde menskracht met kennis van zaken
- materiaal om de grond in cultuur te brengen
- gereedschap
- zaden, planten, bomen ...
- huur van de grond

Iet: *“En uiteindelijk ... zouden we ooit ... heel graag ... een eigen huis willen bouwen met optimale ontwikkelmogelijkheden voor de vrouwen en kinderen. Met optimale mogelijkheden voor wonen, leren en werken.”*

Voor de ontwikkeling van het project en voor de reguliere kosten zijn structureel (financiële) middelen nodig.

- **Wij zoeken bedrijven** die interesse hebben om een klein, effectief project als het onze te steunen.
Misschien heeft u connecties ... bijvoorbeeld met een eigenaar van een **kwekerij of tuincentrum** die bereid is Kiran Namaste **financieel** te steunen bij het bloemen- en groenteproject. Of kent u een schoenhandel om de schoenen van de kinderen **financieel** te sponsoren gedurende een bepaalde periode?
- **Wij willen kleding, speelgoed (Lego en Duplo) en een fiets** naar Nepal vervoeren.
Kent u het vervoersbedrijf dat het transport voor zijn rekening wil nemen?

- **Wij zoeken scholen** die een sponsoractiviteit willen doen ten behoeve van de benodigde leermaterialen.
Kent u iemand van zo'n school die dat wil en kan organiseren? Breng ons in contact!
- **Wij zoeken een uitgeverij**, of handel in **schoolmaterialen** die Kiran Namaste financieel wil steunen voor de aanschaf van leermiddelen.
Kunt u ons met zo'n bedrijf in contact brengen?
- **Wij zoeken afzetgebied voor de prachtige presentbags en sieradentasjes** die gemaakt worden door de vrouwen van Kiran Namaste. (Kijk op de website!)
Weet u een bedrijf die de tasjes wil afnemen?
- **Wij zoeken mensen zoals u**, die Kiran Namaste structureel of incidenteel willen steunen.
Wilt u uw familie, vrienden, burens in ons project interesseren?
Zeg het voort! En heeft u succes: laat het ons weten!

U ...

- geeft uw morele steun
- steunt met een incidentele gift
- bent lid van 'de Club van 100', en biedt uw financiële bijdrage voor een periode van vijf jaar.

Alleen met uw hulp kan continuïteit geboden worden aan het Kiran Namaste Huis.

*Extra bijdrage? Of kent u andere donateurs of sponsors? Neem dan **Contact** op met:*

Stichting Kiran Namaste
Iet Schilder-Verboom, voorzitter
Hoefbladhof 80, 3991 GJ Houten
tel.: 030-6343240
email: kiran@kiran-namaste.nl
website: www.kiran-namaste.nl

Bankrelaties:
ABN AMRO: 46 81 49 570
Triodos Bank: 21 24 98 614
t.n.v. Kiran Namaste Houten